

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det Ændringsforslag om Lovens Ikrafttræden, som den ærede Ordfører bebudede i Gaar, er nu omdelt som af den højtærede Formand meddelt, og jeg anbefaler det. Et lignende Ændringsforslag stilles til den efterfølgende Sag paa Dagsordenen, Lovforslaget om Statstilskud til private Efterskoler, og jeg benytter Lejligheden til samtidig at anbefale ogsaa det og dermed begge Lovforslag til endelig Vedtagelse ved tredje Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Elbæk-Jessen: Dette Lovforslag er i den nu foreliggende Form saa godt, at jeg over for den højtærede Minister og Udvalget gerne vil udtale min Anerkendelse og Tak. Den hidtidige Lov var brugbar og er blevet meget brugt, men der er sket betydelige Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, som, naar det bliver til Lov, vil give let Adgang til en god og billig Undervisning for Ungdommen. Byernes Ungdom benyttede Ungdoms- og Aftenskolerne i stor Udstrækning, og det vidner om, at den forstaar Tidens Krav baade til en elementær og en videregaaende Udvikling. Men ogsaa paa Landet, og jeg mener særlig paa Landet, kan denne Lov faa stor Betydning for Ungdommens Udvikling. Der burde nu rundt i Sognene dannes faste Rammer, saa at der Aar efter Aar kan holdes Skole for den voksne Ungdom efter denne Lov, med husholdningsfaglig Undervisning for Pigerne og landbrugsfaglig Undervisning for de unge Karle. Det er rigtigt, naar Loven yder større Tilskud, hvis der til Undervisningen er knyttet skriftlige Øvelser, f. Eks. Stilopgaver og Beregninger. Undervisningen foregaar jo nu særlig som Anskuelsesundervisning, og jeg mener, at en saadan Undervisning i høj Grad vil bidrage til, at de unge faar bedre Forstaelse af deres Gerning og dermed ogsaa større Kærlighed til den, noget, som, hvis det lykkes, maa hilses med Glæde. Men det er ogsaa af Betydning, at der kan undervises i andre Fag, som der kan være Trang til, og jeg vil her navnlig pege paa Betydningen af, at der ogsaa paa Landet gives let Adgang til at lære Sprog, Engelsk, Tysk eller Sprog

i andre Lande, som Danmark staar i nær Tilknytning til. Aar efter Aar rejser jo et stort Antal af Landboungdommen til vore Nabolande for at se sig om og lære noget, og kan de i Forvejen en Del af Landets Sprog, bliver de mere ansete og kommer hurtigere i Samtale med dem, de skal være hos, og forstaar bedre Folkets Tankegang. Sprog har en opdragende Betydning, og for dem, der kender Sprogene, er der bedre Lejlighed til at samtale med vore Naboer, Englændere eller Tyskere, naar de som Kunder og Venner besøger os eller som Turister kommer hertil, hvad vi ogsaa gerne ser. Og hvilken Rigdom til Belæring og Glæde ligger der ikke i vore Nabolandes Litteratur, i Tidsskrifter og Blade! Jeg anser altsaa Lovforslaget, naar det bliver til Lov, for en meget betydelig Lov. Den vil lette Adgangen for Ungdommen til faglig Undervisning, til Undervisning i Sprog med mere, og den vil blive hilst med Glæde af mange. Jeg vil varmt anbefale, at Loven vedtages, og at den tages stærkt i Brug af Ungdommen, der jo er Fremtidens Danmark.

Samuelson: Det foreliggende Lovforslags § 6 bemyndiger Undervisningsministeren bl. a. til efter Forhandling med Færøernes Lagting at fastsætte, paa hvilken Maade nærværende Lov kan gennemføres paa Færøerne. Jeg stemmer gerne for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, men jeg vil dog ikke skjule, at jeg i sin Tid blev noget ængstelig, da jeg læste Bemærkningerne til den nævnte Paragraf i det af Ministeren fremsatte Lovforslag. Der staar nemlig — jeg beder om Tilladelse til et lille Citat —

„For Færøerne blev der efter Forhandling med Lagtinget i Henhold til Lov af 19. Marts 1930 § 4 udfærdiget en Bekendtgørelse af 22. Januar 1931 om Tilskud til Aftenskoler og Ungdomsskoler, hvis væsentligste Særpræg er det, at Tilskud saavel fra Kommunen som fra Skolefonden eller Lagtinget er opgivet, saaledes at Tilskuddet gives af Staten alene. Dette har bevirket en stor og glædelig Vækst i Ungdomsskolearbejdet paa Færøerne, og Udgiften dertil, der i 1929—30 var 1 696 Kr., er herefter i Finansaaret 1932—33 steget til 14 456 Kr. 25 Øre og for Finansaaret 1933—34 til 13 737 Kr. Ministeriet nærer nogen Betænkelighed ved at fortsætte en Ordning, der slet ikke bygger paa noget lokalt Tilskud af nogen Art — bortset fra Lokale med Lys og Varme og Rengøring —, men man mener dog, at der bør